

Mreža sodobnega plesa

Datum in kraj: 26. februar 2011, ZRC SAZU, Novi trg 2, 1000 Ljubljana

v okviru platforme Gibanica 2011

Poročilo iz posveta, na katerem so se srečali predstavniki projekta Mreža sodobnega plesa, predstavniki nevladnih organizacij na področju uprizoritvenih umetnosti, predstavniki evropskih kulturnih organizacij, ki delujejo na področju sodobnega plesa, posamezni individualni ustvarjalci, ki delujejo na področju sodobnega plesa ter ostala zainteresirana strokovna javnost

Predstavniki projekta "Mreža sodobnega plesa" so v okviru 5. edicije festivala Gibanica - slovenska sodobno plesna platforma, organizirali posvet, ki se je odvijal **26. februarja 2011, med 11.00 in 14.00 uro v atriju ZRC SAZU**. Posveta se je udeležilo **17 akterjev**, ki delujejo na področju sodobnega plesa.

Nataša Zavolovšek	Exodos
Alja Predan	Festival Borštnikovo srečanje
Zala Dobovšek	Delo
Jasmina Založnik	Maska
Eleanore Schäfer	Büro für Tanz /Theater /Produktionen
Ingrid Türk-Chlapek	Kleine Zeitung
Andrea K. Schlehwein	Büro für Tanz /Theater /Produktionen
Nina Meško	JSKD / svetovalka za ples
Mateja Bučar	DUM društvo
Mojca Jug	Zavod Bunker
Žiga Predan	Društvo Pekinpah Kingkong
Vesna Čopič	Fakulteta za družbene vede
Vesna Poglajen	Fakulteta za družbene vede
Radharani Pernarčič	Raziskovalka na Filozofski fakulteti / oddelek za etnologijo in antropologijo
Bara Kolenc	KUD Samosvoj
Vilma Rupnik	Studio za svobodni ples
Katja Kos	samostojna ustvarjalka na področju kulture

Predstavniki Mreže sodobnega plesa so na posvetu predstavili vizijo, poslanstvo in delovni načrt projekta.

Dnevni red in struktura posveta :

- 11.00** Uvod : moderatorka Alma R. Selimović
11.10 Umestitev sodobnega plesa v zgodovinski kontekst in primerjava s trenutnim stanjem : govorec Rok Vevar
11.25 Predstavitev delovanja mreže po sklopih : dejavnosti, aktivnosti, cilji
11.45 Predstavitev aktivnosti Plesne Izbe Maribor v okviru projekta Mreža sodobnega plesa: Petra Hazabent
11.55 Predstavitev aktivnosti kulturnega društva Qulenum v okviru projekta Mreža sodobnega plesa
12.10 Cilji in želje morebitnih bodočih partnerjev
12.25 Odprta diskusija : vprašanja, pobude, predlogi...

Povzetek mnenj in predlogov navzočih:

Vilma Rupnik (*predstavnica društva Studio za sodobni ples*) je opozorila na zgodovinsko dimenzijo in vpetost sodobnega plesa v družbo že od leta 1927, obenem pa opozorila na samo rabo pojma sodobni ples (prej je bil v rabi pojem izrazni ples, ki pa je bolj prepoznaven in ga publika bolj pozna) in pozvala k ponovnemu razmisleku in redefiniciji samega pojma. Opozorila je tudi na večje sodelovanje in povezovanje na internem nivoju, med posamezniki, ki delujejo na tem področju, saj le tako lahko povečamo obseg potencialne publike.

Nina Meško (*svetovalka za ples na Javnem Skladu za Kulturne Dejavnosti, izpostava Ljubljana*) je ponudila sodelovanje in predstavila model **dobre prakse gostovalne mreže v Sloveniji**, ki sicer deluje na ljubiteljski ravni in pa predvsem na področju otroškega in mladinskega programa. JSKD ima namreč 58 izpostav po celi Sloveniji, kjer na letni ravni organizira plesne miniaturre in revije. Izbori na tekmovanjih in srečanjih delujejo po sistemu regijskega selektorja (profesionalni koreograf in plesalec), ki opravi razgovore z mentorji v obliki izobraževalne ure. Nina Meško predlaga, da se že znotraj obstoječih srečanj ponudi in organizira predstavitev profesionalne plesne produkcije, pri čemer je neizogibna kontekstualizacija izbranega umetniškega programa (**primer dobre prakse je festival Druganje**) in kontinuirano izobraževanje občinstva ter tudi precizen strateški premislek glede izbora predstav, ki bodo gostovale na lokalni ravni. Nina Meško ponudi rešitev za redefinicijo pojma sodobni ples : "ustvarjalni ples" oz. "plesna umetnost" , ki je samostojna umetniška zvrst. Opozori na regijske koordinatorje, ki se financirajo iz lokalnih občin in so potencialno zanimiv administrativni kader za strateško partnerstvo. Predstavila je tudi slabe izkušnje z kulturnimi domovi, ki jih je v resnici veliko, so pa izjemno slabo tehnično opremljeni : ni baletnega poda, primerne za ples in tudi slabo ozvočenje. Opozori na organizacijo Plesna Zveza Slovenije - izredno močna organizacija - ki ponuja pomanjkljivo pestrost izobraževalnega programa (iz plesnih vsebin je sodobni ples popolnoma izključen) , obenem pa je zaposlen kader popolnoma nestrokoven, saj se vsebin ki jih ponujajo naučijo na enem vikend seminarju (pogosto so to tudi študenti), na šolah pa potem v preveliko zasedenih skupinah učijo otroke plesa. **Še en primer dobre prakse** : Švedska: potujoča karavana, avtobus, lučna oprema in plesni pod - potuje v vsako vas- na ta način lahko vzgajamo publiko

Nataša Zavolovšek (*direktorica Zavoda Exodos*) Opozori na to, da so Ministrstvu za kulturo že predlagali , da se uvede abonma sodobnega plesa, ki bi gledališča izven LJ zavezal k temu, da v svojo programsko politiko vključijo vsaj 2 neodvisni predstavi na leto.

Predstavila je tudi nizozemski model dobre prakse mreženja, ki ima posebej zaposlene profesionalne plesalce in koreografe, ki morajo gostovat po različnih mestih v državi.

Alja Predan (*direktorica festivala Borštnikovo srečanje*) je predstavila primer dobre prakse- Borštnikovo srečanje - ki se je letos otvorilo s plesno predstavo ter primer prakse na Škotskem- kjer se je gledališka strokovna javnost odločila, da sploh ne potrebujejo teatra, ne hiše, ne institucije in ne zavoda. Temveč jim lokalne in državne oblasti financirajo zgolj potne stroške, nastanitve, dnevnice in nakup tehnične opreme. Pri njih se je institucionalizacija pravzaprav vzpostavila na nomadski ravni popotovanja.

Nevenka Koprivšek (*direktorica Zavoda Bunker*) Poudari pomen izobraževanja na področju kulturnega menedžmenta in tudi nenehnega internega samoizobraževanja in samousposabljanja. Opozori na to, da evidentiranje že obstaja (JSKD, ministrstva, statistični uradi...) ter da je bolj pomembno vložiti v iskanje strateških partnerjev - kritično maso - torej konkretne ljudi, ki so zares zainteresani.

Mateja Bučar (*samostojna ustvarjalka na področju kulture- plesalka in koreografinja, DUM društvo*) predlaga delovanje mreže na večih nivojih in povezovanje s sosednjimi že obstoječimi organizacijami v Grazu, Zagrebu, Villachu, Trstu.

Vesna Čopič (*predavateljica na Fakulteti za družbene vede, predmet Kulturna politika in kulturni menedžment*) Opozori na to, da je institucionalizacija zavajajoč pojem, saj gre v resnici za profesionalizacijo sodobnega plesa. Poimovanje je problematično, ker se lahko napačno interpretira. Do zdaj so obstajale samo ljubiteljske dejavnosti, ki so temeljile na volji in entuziazmu posameznikov, kar je potrebno preseči. Za profesionalizacijo scene se mora v resnici zgoditi oboje:

- vzpostavitev piramide, kjer so na vrhu posamezni profesionalci s svojimi kompanijami in so izjemno profilirani
- profesionalna množičnost

Do prerivanja in neenotnosti scene v resnici prihaja zaradi količine sredstev, ki je omejena. A vendar je potrebno razmišljati v smeri, da se to dvoje ne izključuje. Predlaga tudi absolutno povezovanje z Asociacijo, saj je ta projekt nadaljevanje tega kar je Asociacija naredila. Mehanizem gostovalne mreže in njegova uzakonitev je namreč postopek, ki za legalizacijo in sistematizacijo potrebuje več kot 2 leti. Opozori tudi na zaposlene svetnike v občinskih svetih lokalnih izpostav JSKD (cca.100 ljudi v 58 izpostavah), ki predstavljajo administrativno podporo in jih je treba uporabiti širše in ne samo v ljubiteljske namene.

Rok Vevar (*kulturno društvo Integrali*) Komentira, da neenotnost scene pravzaprav dokazuje, da je scena že toliko razvita oz. že v tako napredni fazi, kjer so razmere že profilirane in da se institucionalizacija na večih nivojih mora zgoditi.

Predstavniki Mreže sodobnega plesa bodo izražena mnenja in predloge upoštevali pri nadaljnjem snovanju aktivnosti.

Zapisa Sandra Đorem, 11. marec 2011

